

a z toho dovozuje, že obžalovaný již v době, kdy oddisponoval u firmy H. své formy, byl si dobře vědom bezprávnosti svého jednání a dopustil se tedy přečinu podle § 97 pat. z., když přes to až do dne, kdy byla u něho provedena domovní prohlídka, závadné gumové podrážky měl na prodej a užíval jich k výrobě obuvi a tuto dal i do obchodu.

Skutkové okolnosti, z nichž zmáteční stížnost v tomto odůvodnění vychází, zejména, že obžalovaný byl firmou H. upozorněn na patentní oprávnění soukromého žalobce, a že v době, kdy byla provedena domovní prohlídka, užíval, měl na prodej a dal do obchodu závadné gumové podrážky a z nich vyrobené boty, nebyly však odvolacím soudem zjištěny. Zmateční stížnost proto, pokud své vývody opírá o tento nezjištěný skutkový stav, není provedena způsobem vyhovujícím zákonu a musí býti v důsledku předpisu § 33, odst. 3 por. nov. podle 3. odstavce § 434 tr. ř. odmítnuta.

Pokud se však stěžovatel v dalším odůvodnění vytýkaného zmatku, odvolává se na předpis § 100 patent. zák., snaží dovoditi, že se obžalovaný dopustil přečinu podle § 97 pat. zák. již tím, že měl v držbě ve své dílně jednak závadné gumové podrážky, jednak obuv z nich zhotovenou, jest zmáteční stížnost bezpodstatná, poněvadž tato skutečnost sama o sobě nestačí k naplnění skutkové podstaty zmíněného přečinu, když nebylo prokázáno, že obžalovaný ony gumové podrážky měl v držbě za tím účelem, aby jich užil k výrobě obuvi neb aby jimi obchodoval, a že obuv s takovými podrážkami, která byla u něho při prohlídce nalezena, vyrobil v době, kdy již věděl o patentním oprávnění soukromého žalobce, případně, kdy musel míti podezření, že použitím zmíněných podrážek k výrobě obuvi mohl by porušiti právo majitele patentu aneb, že takovou obuv dříve snad vyrobenou držel za tím účelem, aby jí obchodoval. Zmateční stížnost byla proto v této části podle 1. odstavce § 36 por. nov. zamítnuta.

Čís. 5217.

Jde o přečin zlehčování ve smyslu § 27 zák. čís. 111/27 Sb. z. a n., tvrdí-li vinník o určitém podniku, že v něm kupující musí na všechno dopláceti a že se v něm lije do soli voda.

(Rozh. ze dne 6. února 1935, Zm IV 463/34.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti J. Z., obžalované pro přečin zlehčování podle § 27 zákona čís. 111/1927 sb. z. a n., na základě veřejného líčení následkem zmáteční stížnosti soukromého žalobce vynesl rozsudek, jímž vyloučil zmáteční stížnosti a z důvodu zmátečnosti uvedeného pod bodem 1 a) § 385 tr. ř. zrušil podle 1. odstavce § 33 por. nov. rozsudek vrchního soudu a uznal obžalovanou J. Z. vinnou přečinem zlehčování podle § 27 zákona čís. 111/1927 sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Odvolací soud, přijav za správný skutkový stav, jak byl zjištěn soudem první stolice, a podle něhož obžalovaná se počátkem měsíce února

1933 před V. H. a V. Š. vyjádřila, že v potravním družstvu v Ž. musejí kupující na všechno dopláceti, a že tam do soli lijí vodu, zrušil k odvolání obžalované, podanému z důvodu věcné zmatečnosti podle bodu 1 a) § 385 tr. ř., odsuzující rozsudek soudu první stolice a zprostil obžalovanou podle 1. bodu § 326 tr. ř. obžaloby s odůvodněním, že zjištěný čin obžalované netvoří skutkovou podstatu trestného činu, poněvadž zažalované tvrzení obžalované je podle zkušenosti ve styku obchodníků se zákazníky zejména v dědinách, tak obvyklé, že mu nikdo nevěří a nemá žádného vlivu na zákazníky, tím méně, poněvadž bez nejmenší těžkosti se může každý přesvědčiti o tom, zda tvrzení je pravdivé nebo ne, — a proto že není inkriminované tvrzení obžalované způsobilým poškodit podnik soukromého žalobce.

Tento rozsudek právem napadá soukromý žalobce zmateční stížností z důvodů věcné zmatečnosti podle bodu 1 a) § 385 tr. ř. výtkou, že právní náhled vrchního soudu jest mylný. Jest třeba především uvážiti, že obžalovaná učinila závadné výroky před spotřebiteli právě z té obce, ve které má žalující potravní družstvo svůj podnik, že podle zkušenosti se podobné zprávy na venkově lehce rozšíří a že při povaze venkovského lidu snadno dojdou víry a mohou tak vzbuditi nedůvěru k obchodnímu podniku, o němž byly šířeny. Závadné nepravdivé výroky obžalované byly proto způsobilé k tomu, aby poškodily podnik soukromého žalobce, čehož si obžalovaná musela býti též vědoma. Mýlil se tedy odvolací soud, když z důvodů výše zmíněných vynesl zprošťující rozsudek. Proto nejvyšší soud vyhověl zmateční stížnosti a zrušiv napadený rozsudek z vytýkaného důvodu zmatečnosti, rozhodl, jak je ve výrokové části uvedeno.

Čís. 5218.

Zákonem vylúčené je uplatňovanie zmätku podľa § 384, čís. 9 tr. p. pre zamietnutie návrhu, ktorý bol učinенý pri prvom odvolacom hlavnom pojednávaní, ktorý však nebol opakovaný pri novom hlavnom odvolacom pojednávaní, konanom po uplynutí jedného mesiaca a pred zmeneným senátom.

(Rozh. zo dňa 7. februára 1935, Zm IV 327/34.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti mg. ph. M. P. a spol, obžalovaným z prečinu podľa § 310, odst. 2 tr. z., na základe verejného pojednávania zmätočnú sťažnosť obžalovaného mg. ph. J. R. a jeho obhájcu čiastočne odmietol, čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Zmätočná sťažnosť bola založená na číselne uvedených dôvodoch zmätku podľa § 385, č. 1 c) tr. p.

Dôvod zmätku podľa § 384, č. 9 tr. p. bol uplatňovaný preto, že odvolací súd zamietol obhájcov návrh na doplnenie dokazovania vypočutím svedkov Dra L. N. a znalca E. K. ako aj predložením pôvodnej fioly